

क्रीडोऽनुसंपरिभ्यश्च । (२१/२६८७)

'क्रीड विहारे' (धा. पा. ३५०), 'एतस्माद् अनु सम् परि इत्येवंपूर्वाद् आङ्पूर्वाच्चात्मनेपदं भवति । अनुक्रीडते । ^२सङ्क्रीडते । परिक्रीडते । ^३आङः खल्वपि, आक्रीडते । समा साहचर्यादन्वादि^४रुपसर्गो गृह्यते, ^५तेनेह कर्मप्रवचनीयप्रयोगे न भवति, माणवकमनु क्रीडति^६ (म. भा. १.२८१) ।

[३४] समोऽकूजने इति वक्तव्यम् । (म. भा. १.२८०)

^७सङ्क्रीडन्ति शकटानि ।

[३५] ^८आगमेः क्षमायामात्मनेपदं वक्तव्यम् । (म. भा. १.२८०)

क्षमा उपेक्षा, कालहरणम् इति यावत् । आगमयस्व तावन्माणवकम् (म. भा. १.२८०) ।

[३६] शिक्षेजिज्ञासायाम् । (म. भा. १.२८०)

विद्यासु शिक्षते^९ (म. भा. १.२८०) ।

[३७] आशिषि नाथः । (म. भा. १.२८०)

^{१०}सपिषो नाथते । मधुनो नाथते (म. भा. १.२८०) । आशिषि इति किम् ? माणवकमनुनाथति ।

[३८] ^{११}हरतेर्गतताच्छील्ये । (म. भा. १.२८०)

पैतृकमश्वा अनुहरन्ते । मातृकं गावोऽनुहरन्ते (म. भा. १.२८०) । गतताच्छील्ये इति किम् ? मातुरनुहरति^{१२} ।

[३९] किरतेर्हर्षजीविकाकुलायकरणेष्विति ^{१३}वक्तव्यम् । (म. भा. १.२८०)

अपस्किरते ^{१४}वृषभो हृष्टः । ^{१५}जीविकायाम्—अपस्किरते कुक्कुटो भक्षार्थी । कुलायकरणे—अपस्किरते श्वा आश्रयार्थी (म. भा. १.२८०) । ^{१६}हर्षादिषु इति किम् ? अपस्किरति कुसुमम्^{१७} ।

[४०] आङि नुप्रच्छचोरुपसङ्ख्यानम् । (म. भा. १.२८०)

आनुते शृगालः । आपृच्छते गुरुम् ।

[४१] शप ^{१८}उपलम्भन इति वक्तव्यम् । (म. भा. १.२८०)

वाचा शरीरस्पर्शनमुपलम्भनम् । देवदत्ताय शपते । यज्ञदत्ताय शपते (म. भा. १.२८०) । ^{१९}उपलम्भने इति किम् ? शपति ॥

1. अस्मात् अ. 2. सङ्क्रीडते नास्ति फ. 3. आङः खल्वपि नास्ति ग. 4. उपसर्गो गृह्यन्ते ग.
5. तेन नास्ति फ. 6. इति इत्यधिकम् ह. 7. इह मा भूत् इत्यधिकम् अ. ग. ह. 8. क्षमायामागमेः क.
9. धनुषि शिक्षते इत्यधिकम् अ. क. ड. फ. ग. प. मं. 10. उदाहरणमिदं नास्ति ग. 11. गतिताच्छील्ये
ब. क. ड. ग. न्या. प. मं. 12. पितुरनुहरति इत्यधिकम् ह. 13. वक्तव्यम् नास्ति क. 14. वृषभो
नास्ति फ. 15. जीविकायाम् नास्ति फ. 16. हर्षादिषु—कुसुमम् नास्ति ग. 17. इह तङ्मुटौ न ।
शब्दशक्तिस्वाभाव्यात् सुडभावो नेप्यते । तेन गजोऽपस्किरति इत्येवमाहुः । 'ऋत इद्वातोः' अपशब्दाच्छकुनिषु
आलेखने इति मुद् इत्यधिकम् अ. 18. उपलम्भने ड. 19. उपलम्भने ड.